

قِيَامَتِ جُوْ امْتِحَانِ

سنڌي ترجمو

هن رسالی ۾

- ⊗ قِيَامَتِ جَاهِنْجِير سُوال 5 7
- ⊗ هَكَ لَكَ روپِيَا انعام 5
- ⊗ بد نصیب مرادو 8 13
- ⊗ ڪَدھنِ ایجاد ٿئی؟ T.V
- ⊗ جاھِل پروفیسر 14 20
- ⊗ مالداریون ۽ بیماریون 20
- ⊗ نوید عطاری تی ڪرم 29
- ⊗ نوید عطاری تی ڪرم 29

شیخ طریقت، امیر احلست، ٻالی دعوت اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال

محمد الیاس عطّار قادری رضوی
قامت پرچار ٿمہ
العالیہ

مَكَتبَةُ الْمَعْيَنَةِ
(مَرْسَلَةُ إِسْلَامٍ)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

کتاب پڑھن جی دعا

دینی کتاب یا اسلامی سبق پژوهش کان پهريان هيٺ ڏنل دعا پڙههي
چڏيو جيڪو ڪجهه پڙهندما ياد رهندو، دعا هي آهي:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُئْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمو: اي الله عَزَّوجَلَ اسان تي علم ۽ حڪمت جا دروازا کولي ڇڏ ۽ اسان تي پنهنجي رحمت نازل فرما! اي عظمت ۽ بزرگي وارا. (مسٽظرف ج 1 ص 40 دار الفکر بیرون)

طالب غم
مدینہ
بقيع
و
مفروت

(نوت: اول آخر هک پیرو درود شریف پڑھی چلّیو)

قیامت جو امتحان

رسالی جو نالو:

تاریخ اشاعت:

تعداد:

5000

مکتبہ المدینہ عالمی مدنی مرکز فیضان مدینہ بابُ المدینہ کراچی

مدني التجا: کنهن کي به هي ڪتاب چاپڻ جي اجازت ناهي

کتاب خرید گندز توجهه فرمائیں

ڪتاب جي چائي ۾ ڪاوڏي خرابي هجي يا صفا گهٽ هجن يا باينبنگ ۾ اڳتی پوئنلي ٿي ويا هجن ته مكتبه المدينه سان رابطو فرمائيو.

قِیامت جو امتحان

هي رسالو "قِیامت کا امتحان" شیخ طریقت، امیر اہلسنت، بانیء دعوتِ اسلامی حضرت علام مولانا ابو بلال محمد الیاس عَطَار قَادِرِی رَضَوی ڈامت برکاتُهُمُ العَالِیَّہ جو اردو زبان ۾ تحریری بیان آهي.

مجلس تراجم (دعوتِ اسلامی) هن رسالی جو آسان سندی زبان ۾ ترجمو کرڻ جي وس آھر کوشش کئی آهي. جيڪڏهن ترجیٰ یا ڪمپوزنگ ۾ کشي ڪامي ٻيشي نظر اچي ته مجلس تراجم کي آگاه ڪري ٿواب جا حقدار بظجو.

پيشڪش: مجلس تراجم (دعوتِ اسلامی)

رابطي جي لاء:

مكتب مجلس تراجم (دعوتِ اسلامی) عالمي مدنی مرکز فیضان مدینہ
 محلہ سوداگران پرائی سبزی منبدي باب المدینہ کراچي

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

* قِيَامَتْ جِوا امتحان *

شیطان لک سستیون ڏیاري هي رسالو شروع کان آخر تائین پڙھو، إِنَّ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّ ذَلِكَ
توهان پنهنجي دل ۾ مدنی انقلاب برپا ٿیندي محسوس ڪندو.

دُرُود شریف جي فضیلت

شَفِيعُ الْمُذَنبِينَ رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰيْهِ وَسَلَّمَ جو فرمان
دلشین آهي: ”جنهن صبح ۽ شام مون تي ڏهه ڏهه پيرا دُرود
پاک پڙھيو قِيامت جي ڏينهن ان کي منهنجي شفاعت نصيب
ٿيندي.“ (مجمع الزوائد ج 10 ص 163 حديث 17022)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

مدني ڦئي جو خوف

اڏ رات جو هڪ ننڍڙو ٻار او چتو اُٿي ويٺو ۽ رڙيون ڪري
روئڻ لڳو. والد صاحب گهبرائيندي سجاڳ ٿيو ۽ چوڻ لڳو: او
منهنجا لال! ڇا ٿيو؟ ٻار روئيندي جواب ڏنو: بابا جان! سڀاڻي
خميس جو ڏينهن آهي، استاد صاحب پوري سبقن جو امتحان
وئندو. مان پڙهائيءَ تي توجهه ناهي ڏني، سڀاڻي استاد صاحب

* هي بيان امير اهل سنت دامت لفيفه العالية پير كالوني باب المدينة ڪراجي هـ (انمازأً جمادى الاولى 1422 هـ بمطابق 26-7-2001) تي ٿئواري سنتن ڀري اجتماع هـ فرمابو ضرورتاً تميم سان تحريري طور تي حاضر خدمت آهي
مجلس مكتبة المدينة

فرمانِ مُصطفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ پيرودرو دپاڪ پڙهيو
الله تعالي ان تي ذه رحمتون موڪليندو آهي۔ (مسلم)

مون کي ماريندو. اهو چوندي ٻار ”هاء هون، هاء هون“ ڪرڻ لڳو. ان تي والد صاحب جي اکين ۾ ڳوڙها پرجي آيا ۽ پنهنجي ٺڻس کي مخاطب ٿي چوڻ لڳو: ”هن ٻار کي ته صرف هڪ هفتني جو حساب ڏيڻو آهي ۽ استاد کي ته ڏوكو به ڏئي سگهجي ٿو، ان جي باوجود هي روئي رهيو آهي ۽ مار جي خوف کان ان کي نند ن ٿي اچي، ۽ افسوس! جو مون کي ته سجي زندگيءَ جو حساب ان واحد ڦهار جَلَّ جَلَلُهُ کي ڏيڻو آهي. جنهن کي ڪو به ڏوكو نه ٿو ڏئي سگهي، مون کي قيمات جو امتحان درپيش آهي پر مان غافل ٿي سمهي رهيو آهيان، آخر مون کي ڪو خوف چو نه ٿو اچي!“ (درة الناصحين ص 295 بتغيير)

منا منا اسلامي پائرو! هن حڪايت ۾ اسان جي لاءِ عبرت جا بيشمار مدنبي گل آهن، توهان به غور فرمایو مان به سوچيان ٿو. هڪ ٻار، ان جي سوچ ۽ ان جي پيءَ جي مدنبي سوچ ڏسو! ٻار مَدَرَسِي جي ”حساب“ جي خوف کان روئي رهيو آهي ۽ پيءَ قيمات جي حساب جي سختيءَ کي ياد ڪري ڪمگين آهي.

كريم اپنے کرم کا صدقہ لئيم بے تدرٰ کونہ شرما

تو اور گدا سے حساب لینا گدا بھجي کوئي حساب میں ہے

¹ لئيم بے تدر يعني نڪنو، ڪميٺو

فرمان مُصطفَى ﷺ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشك توهاڻ جومون تي درود پڙهڻ توهان جي گناههن جي لاءِ مغفرت آهي. (جامع صغير)

(هي اعليٰ حضرت ﷺ: جي هنديه عاليٰ جو مقطع آهي. بنهي جگهن تي رضا جي جگهه تي سگ مدينه ُعفي عن پنهنجي نيت سان ”گدا“ ڪري ڇڏيو آهي).

ولي الله جي دعوت جي حڪایت

حضرت سيدنا حاتم أصم عليهما السلام کي هڪ امير شخص باصرار طعام جي دعوت ڏني، پاڻ ﷺ فرمایو: منهنجا هي ٿي شرط مijo ته ايندس. (1) مان جتي چاهيندس ويھندس (2) جيڪو چاهيندس کائيندس (3) جيڪو چوندنس اهو اوھان کي ڪرڻو پوندو. ان مالدار اهي ٿئي شرط قبول ڪيا، ولی الله جي زيارت جي لاءِ تمام گھٹا ماڻهو گڏ ٿيا، مقرر وقت تي حضرت سيدنا حاتم أصم عليهما السلام جن به تشريف فرماديا ۽ جتي ماڻهن جون جُتیون پیون هیون اتي ويھی رهيا. جڏهن کادو شروع ٿيو ته حضرت سيدنا حاتم أصم عليهما السلام پنهنجي جھولي ۾ هت وجهي سُڪل ماني ڪڍي کادي. جڏهن طعام جو سلسلو ختم ٿيو ته ميزبان کي فرمایو: ”چُلھو کڻي اچو ۽ ان تي تئو رکو“ حڪم جي تعamil ٿي، جڏهن باهه جي ٿپش کان تئو ڳاڙهو لال ٿيو ته پاڻ ﷺ پيرين اڳاڙي ان تي بيھي رهيا، ۽ پاڻ ﷺ فرمایو: ”مُون اڄ جي کادي ۾ سُڪل ماني کادي آهي.“ اهو چئي ٿئي کان هيٺ لهي آيا ۽ حاضرين کي فرمایاڻون: ”هائي توهان حضرات هن ٿئي تي بيھي جيڪو ڪجهه کادو آهي ان جو حساب ڏيو.“ اهو ٻڌي سڀني ماڻهن جون

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: مون تي درود شریف پڑھو اللہ تعالیٰ توہان
تی رحمت موکلیندو۔ (ابن عدی)

رڙيون نکري ويون، هڪ آواز ٿي چوڻ لڳا: يا سڀدي! اسان ۾
هن جي طاقت ناهي. (ڪٿي هي گرم گرم تئو ۽ ڪٿي اسان جا نازڪ پير!
اسان ته گناهگار دنيا دار ماڻهو آهيون) پاڻ ﷺ فرمايو: جڏهن هن
دنيوي گرم ٿئي تي بيهي اڄ صرف هڪ وقت جي کاڌي جي
نعمت جو حساب نتا ڏئي سگھو ته سڀاڻي قيامت جي ڏينهن
اوهان پوري زندگي جي نعمتن جو حساب ڪئين ڏينڊو! پوءِ
پاڻ ﷺ سڀاري 30 سُورَةُ التَّكَاثُرُ جي آخری آيت جي
تلاؤت فرمائي:

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَ إِذَا عَنِ النَّعِيمِ ④
ڏينهن توہان کان نعمتن جي پيچا ٿيندي .

هي رفت انگيز ارشاد ٻڌي ماڻھون رڙيون ڪري روئڻ ۽
گناهن کان توبه ڪرڻ لڳا. (ملخصاً تذكرة الاولیاء ج اول ص 222)

الله عَزَّوجَلَّ جي انهن تي رحمت هجي ۽ انهن جي صدقبي اسان جي بي حساب بخشش
ٿئي. امين بجاها الٰئي الامين ﷺ

صدق پيارے کي حياء کا کنه لے مجھ سے حساب
بجش بے پوچھھے لڳائے¹ کو لڳانا² کيا ہے (حدائق بخشش)

صَلُّوا عَلَى الْحَمِيدِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

¹ لڳائے يعني شرمندہ. ² لڳانا شرمندہ ڪرڻ

فرمانِ مُصطفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا درود پاک پڙهيو
الله تعالى ان تي سؤ (100) رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

قيامت جا پنج سوال

منا منا اسلامي پائرو! اسان توڙي روڻون يا ڪلون، جاڳون
يا ڦفلت جي نند سُمهندا رهون، قيامت جو امتحان برحق آهي.
”ترمذی شريف“ ۾ هن امتحان جي باري ۾ فرمایو ويو آهي:
انسان ان وقت تائين قيامت جي ڏينهن پير نه هنائي سگهندو،
جيستائين هنن پنجن سوالن جا جواب نه ڏئي. (1) تون زندگي
کيئن بسر ڪئي؟ (2) جواني کيئن گزاري؟ (3) مال ڪتان
ڪمايو ۽ (4) ڪٿي ڪٿي حرج ڪيو؟ (5) پنهنجي علم جي
مطابق ڪيري قدر عمل ڪيو؟ (ترمذی ج 4 ص 188 حدیث 2424)

امتحان مثان آهي

اج ڏنيا ۾ جنهن طالبِ علم جو امتحان قریب اچي وڃي
ته اهو ڪيترائي ڏينهن پهريان ئي پريشان ٿي ويندو آهي، ان
تي هر وقت هڪ ئي ڏن سوار هوندي آهي. ”امتحان مثان
آهي“ اهو راتين جو جاڳي ان جي تياري ۽ اهر سوالن تي خوب
ڪوشش ڪندو آهي ته شايد هي سوال اچي وڃي شايد هو سوال
اچي وڃي. هر امكانی سوال کي حل ڪندو آهي. حالانکه دنيا
جو امتحان تمام آسان آهي. هن ۾ ڏاندلی ٿي سگهي ٿي، رشوت
هلي سگهي ٿي ۽ ان جو فائدو به فقط ايترو جو پاس ٿيڻ واري
کي هڪ سال جي ترقی ملي ويندي آهي، جڏهن ته فيل ٿيڻ
واري کي جيل ۾ نه وڌو ويندو آهي، صرف ايترو نقصان ٿيندو

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: توهان جتی بہ جو مون تی درود پاک پڑھو
توهان جو درود مون تائین پہچی ویندو آهي. (طبراني)

آهي جو هڪ سال جي ملٹھ واري ترقیء کان ان کي محروم
کيو ويندو آهي. ڏسو ته سهي! هن دنياوي امتحان جي تياري
جي لاء انسان ڪيتري ڀچ ڏڪ ڪري ٿو، ايستائين جو نند
قِتاڻ واريون گوريون کائي سجي رات جاڳي امتحان جي تياري
کندو آهي پر افسوس! قیامت جي امتحان جي لاء اچ مسلمان
جي ڪوشش نه هئن جي برابر آهي. جنهن جو نتيجو پاس ٿيڻ
جي صورت ۾ جنت جون نه ختم ٿيڻ واريون ابدي راحتون ۽
فيل ٿيڻ جي صورت ۾ جهنمر جون هولناڪ سزاون!

پيشتر منے سے کرنا چاہئے

موت کا سامان آخر موت ہے

مسلمان سان سازشون

آه! اچ مسلمان سان زبردست سازشون ٿي رهيوں آهن.
آهستي آهستي اسلام جي محبت دلين کان پري ڪئي پئي
وجي، عظمتِ مصطفىٰ ﷺ کي سينن مان ڪلييو پيو
وجي، سنتِ مصطفىٰ ﷺ کي متایو پيو وڃي، جيڪو
ڪجهه اسان جي معاشری ۾ ٿي رهيو آهي ان تي غور ته فرمابيو!
افسوس! شادين ۽ خوشيء جي موقعن تي مسلمان رستن تي
ئچندي نظر اچي رهيا آهن، شرم ۽ حياء ختم ڪيو ويو آهي.

ولوله سنتِ محبوب کاديئے مالک

آه! فيشن پ مسلمان مرا جاتا ہے

فرمانِ مُصطفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاک پڙهو ڀيشك هٽ تو هان جي لاءِ طهارت آهي - (ابو یعلی)

ھک لک روپیا انعام

بَهْرَ حَال اسلام دشمن طاقتون جون هي سازِشون هاڻي کان
نه، تمام گھٺو پهريان کان هلي رهيوون آهن ته پهريان مسلمان
کي سرڪار مدینه ﷺ جي سنتن کان پري ڪري
چڏيو، انهن کي عيش عشرت جو عادي بطائي چڏيو پوءِ جي ترو
چاهيو انهن کي بيوقوف بطيyo ئه انهن تي راج ڪيو. مان
سمجهان ٿو ته اچڪلهه مشڪل سان چار يا پنج سڀڪڙو
مسلمان نماز پڙهندما هوندا. يعني 95% سڀڪڙو مسلمان شايد
نماز ئي ناهن پڙهندما ئه جي ترا نماز پڙهندما آهن انهن ۾ به شايد
هزارن مان هڪ به مسلمان اهڙا هوندا جن کي ظاهري ۽ باطنی
آداب سان نماز پڙهڻ ايendi هجي! هن وقت ڪئير اجتماع آهي،
هنن ۾ هڪ کان هڪ تعليم يافته هوندو ڪو ماستر هوندو ته
ڪو داڪتر، ڪو انجيئير، هوندو ته ڪو آفيسر. علماء ڪرام
کان علاوه لکين عام مسلمان جي اجتماع ۾ جيڪڏهن هڪ
لك روپيا ڏيڪاري هي سوال ڪيو وڃي ته ٻڌايو نماز جا ڪيترا
رُڪن آهن؟ درست جواب ڏيڻ واري کي هڪ لک روپيا انعام
ڏنو ويندو! شايد توهان جا لک روپيا محفوظ ئي رهن. ڇاڪاڻ
ته دنيا جو هڪ کان هڪ فن سکيو پر نماز جا رُڪن سکڻ ڏانهن
ڏيان ئي نه ڏنو! اچڪلهه نماز پڙهڻ واري کي به شايد ئي هي
معلوم هجي ته نماز ۾ ڪيترا رُڪن آهن، سجدو ڪيترن هڏين

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: **جيڪو مون تي درود پاڪ پڙهڻ وساري وينو اهو جنت جورستو پُلجي ويو.** (طبراني)

تي ڪيو ويندو آهي يا ُضُو ۾ ڪيترا فرض آهن.

کام ديس سے رکھ، نہ رکھ دنیا سے کام	پھرنہ عمر گرداں آخر موت ہے
دیس کا ہے نقصان آخر موت ہے	دولت دنیا کو لفظ سمجھا ہے

پيءُ جو جنازو

پيءُ جو جنازو رکیل آهي پر مادرن پُت منهن هيٺ کري پري بینو آهي. ويچارو جنازي جي نماز پڙهڻ نٿو ڄاڻي! چو؟ انهيءُ کري ته بدنصیب پيءُ پُت کي صرف دُنيوي تعليم ئي ڏياري هئي، فقط دولت ڪمائڻ جا گر سیکاريا هئا، صد ڪروڙ افسوس! جنازي جي نماز جو طريقو نه ٻڌايو هيو، جيڪڏهن پيءُ جنازي جي نماز سیکاري ها، قرآن پاڪ جي تعليم ڏياري ها، سٽن تي عمل ڪرڻ جي عادت وجهي ها ته مرڻ کان بعد پُت پري چو بيهي ها، اڳتي وڌي پاڻ جنازي جي نماز پڙهائي ها ۽ خوب خوب ايصالِ ثواب ڪري ها. آهه! هن کي ته ايصالِ ثواب ڪرڻ به نه ٿو اچي! هاءُ هاءُ! مرڻ واري پيءُ جي بدنصیبي!

ٿئو جي باهراڻ ايصالِ ثواب پر اندر.....؟

هڪ اسلامي ڀاءُ مون کي مرڪڙ الاوليء لاھور جو هي واقعو ٻڌايو ته اسان جو هڪ رشتيدار مال ڪمائڻ جي لاءُ پاڪستان کان ٻاهر ويو ۽ مال ڪمائي ان رنگين T.V. ۽ V.C.R. گهر موڪلي، پوءِ پاڻ جڏهن وطن آيو ته ان جو انتقال ٿي ويو.

فرمان مُصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي هڪ پيرودرو دپاڪ پڙهيو
الله تعالى ان تي ذه رحمتون موڪليندو آهي۔ (مسلم)

اسلامي ڀاءُ جو چوڻ آهي ته منهنجو وڏو ڀاءُ رشتيداريءَ سبب
مرحوم جي ڏھين ۾ مرڪڙ الاوليءَ لاهور ويyo. جڏهن گهر جي
ويجهو پهتو ته ڏنائين ته ٻاهر قرآن ٿواني ٿي رهي آهي ۽ فاتح
جي لاءُ دڳيون پچي رهيوان آهن . جڏهن گهر جي اندر ويyo ته
هي ڏسي حيران رهجي ويyo ته مرحوم جي گھرواري ۽ ٻار
V.C.R تي فلم ڏسڻ ۾ مشغول آهن! گهر جي ٻاهران ايصال
ثواب ۽ مُرڏدي جي گهر جي اندر أنهيءَ جي آندل V.C.R تي
معاذ الله عَزَّوجَلَ گناه ٿي رهيو هو!

ایمان په موت بہراو نفس!

تیری ناپاڪ زندگی سے (حدائقِ بخشش شریف)

ڊيڙن تان پري ڪيو پيو وڃي

پنهنجي اولاد سان محبت ڪرڻ وارؤ! جيڪڏهن پنهنجي
ٻچن کي T.V. ۽ V.C.R. وٺي ڏيندؤ ته شايد توهان جي جنازي
جي نماز به نه پڙهي سگهenda بلڪ ڦير تي صحيح معني ۾
فاتح به نه پڙهي سگهenda. جن جي سامهون قيامت جو امتحان
هوندو آهي انهن جي دل جلندي آهي ته اسان جي دلين ۾ اسلام
جي جيڪا ٿوري گھطي مَحَبَّت آهي اها به ڪڍي پئي وڃي. ڏسو!
هِسپانيه (اسپين) جيڪو ڪنهن وقت اسلام جو مرڪز هيyo اتي
مسجدن کي تala هنيا ويا! گھطا اهڙا مُلڪ به آهن جتي قرآن

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: جنهن مون تي ڏه پيراصبح ۽ ڏه پيراشام درود پاڪ پڙھيوان کي قيامت جي ڏينهن منهنجي شفاعت ملندي . (مجمع الزوائد)

شريف پڙھڻ ته پري جي ڳالهه رکڻ تي ئي پابندی آهي. اسلام جي دشمنن جي طرفان هي سازش ڪئي پئي وڃي ته هنن مسلمانن جي دلين مان دين جي محبت ڪڍيو. بيشڪ هي ماڻهو پنهنجو پاڻ کي مسلمان چون، پر انهن کي اندر کان بلڪل خالي ڪري ڇڏيو.

ڪثرت اولاد ثروت پر غرور

کيوں ہے اے ذيشان آخر موت ہے

مسلمان ٿي مسلمان ڪٿي ڇڏيو آهي؟

هڪ پاڪستانی عالم جي ڪنهن غير مسلم مذهبی رهئما سان ڳالهه ٻولهه ٿي، ان کي پنهنجي انداز ۾ عرض ڪيان ٿو: گفتگو جي دوران غير مسلم رهئما ٻڌايوا ته پاڪستان ۾ اسان جي مذهب جي تبلیغ تي اسان جو ڪٿير ناثو خرج ٿيندو آهي. انهيءَ عالم صاحب پچيو: توهان اچ تائين ڪيترو سڀڪڙو مسلمانن جو مذهب تبديل ڪيو آهي؟ ان چيو: تمام ٿورن جو، ته انهيءَ عالم فاتحانه انداز ۾ چيو، ان جو مطلب هي ته توهان جون تحريڪون اسان جي ملڪ ۾ ناڪام آهن . ان تي هو ڪلي چوڻ لڳو: مولوي صاحب! اهو صحيح آهي ته اسان کي مسلمانن جي وڌيڪ تعداد تي ڪاميابي حاصل ناهي ٿي، پر هي به ته ڏسو جو اسان مسلمان کي عملی طور تي مسلمان ڪٿي ڇڏيو آهي؟ چا توهان ڪلين شيو ۽ پينٽ شرت ۾ ملبوس مسلمان ۽ یهوديءَ

فرمان مُصطفى ﷺ: جنهن کتاب ۾ مون تي درود پاک لکيو تم جيستائين منهنجونالوان کتاب ۾ لکيل رهندو فرشتان جي لاۓ استغفار ڪندا هندا。(طبراني)

۾ فرق ڪري سگھو ٿا؟ توهان جي هڪ ماڊرُن مسلمان ۽ هڪ یهوديءَ کي برابر بيهاري وڃي ته ڇا توهان سڀاڻپ ڪري سگھندو ته انهن ۾ مسلمان ڪير آهي؟ ان تي عالم صاحب خاموش ٿي ويو! **مئامٰٹ اسلامي پيائڙو!** هي حقيقت آهي ته **معاذ الله عزوجل** اسان جي صورت ۽ لباس مان هاطي مسلمان جون ظاهري علامتون تقربياً ختم ٿي چكيون، سنتن کان بي انتها دوري ٿي وئي، جن جو چھرو نبيءِ پاڪ، صاحبِ لولاڪ، سڀاچ افالاڪ **صلٰی اللہ عَلٰیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ** جي سُنت جي مطابق هجي شايد اهڙا مسلمان هاطي هڪ سيڪڙو به نه رهيا!

شيطان جي سازش

افسوس! تقريباً 99% سيڪڙو مسلمان اڄ غير مُسلمَن جهڙي چھري ۽ لباس ۾ ملبوس رهندما آهن. ٿي سگھي ٿو ڪنهن کي منهنجي ڳالهه سٺي نه لڳي ۽ انهيءَ جي ڪري ان کي مون تي ڪاوڙ به ايندي هجي، ياد رکو! هي به شيطان جي هڪ سازش آهي ته جڏهن انهن مُسلمانن کي دين جي ڪا به ڳالهه ٻڌائي وجي ته ڪاوڙ اچي وڃي ۽ بُڏڻ جي بجائِ اٿي هليا وڃن ته جيئن ذهن ۾ ڪا سٺي ڳالهه گھرئي نه ڪري سگھي. شيطان منهنجي ڳالهين تي شايد خوب ڪلي رهيو هوندو جو توزي لکين مسلمان دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي ماحول ۾ اچي به ويا آهن ته ان سان ڇا ٿيندو! دنيا ۾ ڪروڙها ڪروڙ اهڙا آهن جيڪي

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جيڪو مون تي جمعه جي ڏينهن درود شريف پڙهندو قيامت جي ڏينهن مان ان جي شفاعت ڪندس۔ (ڪنز العمال)

ڏاڙهي ڪوڙي يا هڪ مُٺ کان گهٽ ڪري اسلام جي ڏشمن جهڙو چھرو بڻايون ۽ لباس اپنائيون وينا آهن. اڄڪله جي بيشمار مُسلمان جي بي عملی جي ڪري غالباً دعوتِ اسلامي جي مُبلِئن کي چوندو هوندو توهان چاهي ڪيترو به زور لڳايو پر هاڻي ماڻهو او هان جي ڳالهين ۾ اچڻ وارا ناهن، مان انهن جو تهذيب ۽ تمڏن سجو سارو بدلائي ڇڏيو آهي انهن جا چھرا ۽ لباس توهان جي مَحْبُوب ﷺ ۽ ان جي عاشقن جھڙا ناهن بلڪے منهنجي متوالن ۽ جھئڻ ۾ مون سان گڏ رهڻ وارن جھڙا ئي رهندما. مان انهن کي نفس جي لدت ۾ ڦاسائی ئي رکندس.

سرور دين ليجے اپنے ناقلوں کي خبر
نفس و شيطان سڀاڪب تک دباتے جائين گے (حدائق بخشش شريف)

ٿناهن جون شبيون

مثا مثا اسلامي پائورو! پھريان ابتدا ۾ ريدبيو پاڪستان تي ”او هان جي فرمائش“ جي عنوان سان ريدبيو تي گانا ٻڌڻ لاءِ ملندا هئا پر وري به هر ڪنهن کي ان جي مرضيءَ جي مطابق گانا ٻڌڻ لاءِ نه ملندا هئا، پوءِ ٿيپ رڪاردر جو سلسليو هليو ۽ هر کو پنهنجي مرضيءَ سان گانا ٻڌڻ لڳو. تي سگهي تو کو چوي مان ته ٿيپ رڪاردر ۾ بيان ۽ نعتون وغيره ٻڌندو آهي،

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: جنهن جمع جي ڏينهن مون تي په سوپير ادرود
پاکپڙھيو ان جا ٻئو (200) سالن جا گناه معاف ٿيندا. (ڪنز العمال)

توهان دُرست ٿا فرمایو پر مان اڪثریت جي ڳالهه ڪري رهيو آهيان، يقیناً هاڻي هزارن ۾ بلڪ لکن ۾ شايد ڪو اهڙو مُسلمان هوندو جيڪو تلاوت، نعتون ۽ بيٽن ٻڌڻ لاءِ تڀپ رکارڊر خريد ڪندو هوندو، اڪثریت گانا ئي ٻڌڻ جي لاءِ ئي وٺندي آهي. پر ڪيتائي پيرا سُتن جو درد رکڻ وارا اسلامي ڀاڻ مون سان ڏک بيٽن ڪندا آهن ته اسان جڏهن به اوهان جي سُتن پري بيٽن جي ڪيسٽ هلائيندا آهيون ته گهر وارا جهڳڙو ڪندا ۽ زبردستي فلمي گانن جي ڪيسٽ هلائيندا آهن ۽ اسان جي بي عزتي ڪندا آهن ۽ اوهان (سگ مدینه ُغفي عن) کي به بُرو ڀلو چوندا آهن. آه! يا رسول الله!

ٿڪرائے کوئي ڏرڪارے کوئي، ديوانه سمجھ کر مارے کوئي
سلطانِ مدینه ڄڃ خبر ہوں آپ کے خدمتگاروں میں

T.7 ڪڏهن ايجاد ٿي؟

ماڻهن کي وڌيڪ عياشين ۾ ڏکي ڇڏڻ لاءِ 1925ع ۾
شيطان T.V. هلائي ڇڏي. شروع شروع ۾ هي ڪافرن وٽ ئي
هئي، ان کان پوءِ مسلمانن وٽ ۽ پاڪستان ۾ به اچي پهتي.
شروع شروع ۾ وڏن شهرين جي خاص خاص پارڪن وغيره ۾
لڳائي ويندي هئي ۽ ان تي ماڻهن جو هجوم هوندو هو، پوءِ
آهستي آهستي ان گهرن ۾ داخل ٿيڻ شروع ڪري ڇڏيو، پر اجا

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: جنهن و ت منهن جو ذکر نئي ۽ اهومون تي درود شريف نه پڙهي ته اهو ماظهن ۾ ڪنجوس ترين شخص آهي۔ (ترغيب و ترهيب)

اهابليڪ ايند وائيٽ هئي، ان كان پوءِ وڌيڪ تفريح جي لاءِ رنگين T.V. به ايجاد ٿي وئي! وري ڪجهه عرصي کان پوءِ پاڪستان ۾ V.C.R. جي آمد ٿي ۽ گهرن ۾ غير قانوني سئنيما گهر کلي ويا ۽ ماڻهو لکي ڏهن ڏهن روپين ۾ فلمون ڏسڻ لڳا، انهن ڏينهن ۾ اخبار ۾ چپيو ته ڪراچي جي لاءِ V.C.R. جا ايтра ايترا لائنس جاري کيا ويا! هيئر فلمون ڏسڻ جو جيڪو ”جرم“ ماڻهو رشوتون ڏئي ۽ لکي لکي ڪندا هئا انهيءَ گناهه کي معاذ الله عزوجل ”قانوني تحفظ“ حاصل ٿي ويو! ۽ طرح طرح جي گناهن پري گندى فلمن جون نحوستون کشي V.C.R. گهر گهر اچي وئي. ياد رکو! جيڪڏهن ملکي قانون ڪنهن گناهه کي جائز ڪري چڏي ته اهو جائز نه ٿي ويندو آهي.

ڪب گناهون سے ڪناره ميل کروں گا يارب!

نيڪ ڪب اے ميرے اللہ! بنوں گا يارب!

جہنم ۾ ٿپو ڏبيڻ جي ڏمڪي

هڪ دفعي ڪنهن نوجوان مون (سگ مدینه عفي عن) کي چيو: مان باب المدينه ڪراچي جي علاقئي رنجوڙ لائين ۾ ٿيڻ واري دعوت اسلامي جي هڪ اجتماع ۾ سنتن پرييو بيان ٻڌي ڏاڙهي مبارڪ جي سنت پنهنجي چهري تي سجائي ورتني آهي. منهنجي ماڻ مون کي ڏاڙهي رکڻ نئي ڏئي اها ڏمڪي ڏيندي آهي ته جيڪڏهن تون ڏاڙهي نه ڪوڙائي ته مان زهر کائي مری ويندس.

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: ان شخص جو نک متیٰ ۾ ملي وڃي جنهن
وت منهنجو ذکر تئي ۽ اهو مون تي درود پا کنم پڙهي۔ (حاڪم)

هي ڪو ڪافر زادو نه مسلمان جو پت هو. ان جي مسلمان چورائڻ واري ماڻ ان کي سنت کان رو ڪيندي خود ڪشي جي ڏمکي ڏيندي هي. جڻ هيئن چوندي هيئي پت! ڏاڙهي ڪو ڙائي ڇڏ نه ته مان جهنم ۾ تپو ڏئي ڇڏيندس! آه! مسلمان چورائڻ وارن جي سنتن کان ايتری قدر دوري! الامان والحفظ.

وہ دور آيا کہ ديوانہ نبی کيلے ہر ایک ہاتھ میں پھر دکھائی دیتا ہے

منا منا اسلامي ڀا ترو! ياد رهي! ڏاڙهي ڪو ڙائي يا هڪ مُٺ کان گهنا ئائڻ بئي گناه، حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارا ڪمر آهن ۽ والدين جي ڪڏهن ڪنهن گناه جو حڪم ڏين ته انهن جي اها ڳالهه نه مڃي ويندي جو حدیث پاک ۾ آهي

”لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ“ يعني الله عزوجل جي نافرمانی ۾ ڪنهن جي اطاعت جائز ناهي، اطاعت ته صرف نيكى جي ڪمن ۾ آهي. (مسلم ص 1023 حدیث 1840) ۽ جي ڪي والدين اولاد کي ڏاڙهي رکڻ کان رو ڪين ٿا انهن کي ان کان ڙڪجڻ ضروري آهي جو ڏاڙهي رکڻ سنت رسول ۽ هڪ عظيم الشان نيكى آهي، نيكى ۽ ڀلائي کان رو ڪڻ مسلمان جو نه غير مُسلمن جو طرز عمل آهي. جيئن ته تمام وڌي گستاخ رسول وليد بن مُغيره جا جي ڪي ڏهه عيب قرآن ڪريم ۾ ذكر ڪيا ويا آهن انهن مان هڪ عيب هي به آهي:

فرمانِ مُصطفَى صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: جَنَّهُ وَتَمَنَّهُ جُوذُكْرَتْيٰ ئَانْ مُونْ تِي
دَرُودْ شَرِيفَ نَهْ پَرْ هِيَوْنْ جَفَاكَئِي. (عبدالرزاق)

ترجموکنزا لایمان: خیر کان گھٹو
روکٹ وارو

(ب) ۲۹، القلم آیت (۱۲)

مَنَّاءٍ لِّلخَيْرِ

جاهل پروفیسر

کجهہ ماٹھو چوندا آهن T.V جی چینلن تی سٹیون سٹیون
پالھیون بے ایندیون آهن، ایندیون ہوندیون پر مون کی چوٹ ڈیو
تھ ان T.V جی گناهن پرئی ۽ غیر ذمیدار چینلن درحقیقت بد
تمیزی جو خوفناک طوفان اثاری چڈیو آهي ۽ اسلامی معاشری
کی تباہی جی گھری کڈی ۾ ذکی چڈیو آهي. چوندا آهن T.V.
جی کنهن چینلن تی هک دفعی کوئی پروفیسر آيو هو، سوال
۽ جواب ٿی رهیا هئا، ان ۾ ڏاڙھیءَ جی متعلق سوال آیو.
جواب ۾ انهیءَ چیو ”ڏاڙھی رکو ته بے ٺیک نه رکو تدھن به
ٺیک، ڏاڙھی نه رکڻ کو گناه ناهی.“ هاطی ته والدین پنهنجی
نوجوان پُتن تی وڌیک ڪاوڙ جڻ لڳا ۽ اول ڦول بڪشروع
کری چڈیو ته توہان دعوتِ اسلامی وارن پنهنجی مٿان
کھڑیون کھڑیون سختیون مُسلط کیون آهن. ایترو وڏو
پروفیسر T.V تی آيو ۽ ان چیو ته ڏاڙھی نه رکڻ گناه ناهی ۽
توہان چوندا آھیو گناه آھی. دین جی معاملی ۾ معلومات کان
حالی ان جاهل پروفیسر جی انهیءَ غیر شرعی پر بی عمل
ماٹھن جی نفس کی پسند اچڻ واری جواب خبر ناهی ڪیترن

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جنهن و تمنهنجو ذکر نئي ۽ ان مون تي درود پاڪ نه پڙھيو تحقيق اهو بد بخت ٿي ويو۔ (ابن سني)

مسلمانن جا ذهن خراب ڪري چڏيا! پر عشق رسول ﷺ سان ڀريل دل مان اها ئي صدا ايندي آهي.

مجھے پيارا وہ لگتا ہے، مجھے میٹھا وہ لگتا ہے

عمامه سره په اور چھر سے په جوداڙڻي سجا تا ہے

نفس ۽ شيطان جي خلاف جهاد

مٹا مٹا اسلامي پيائرو! ڏنو اوھان ڪھڙي چالاکيء سان اسلام جي بنiad کي کوكلو ڪيو پيو وڃي. ڄا اسین ڪجهه نه ٿا ڪري سگھون؟ ڇو نه ٿا ڪري سگھون! دل کي ته بizar ڪري سگھون ٿا ۽ اهڙيء طرح ثواب ته ڪمائی سگھون ٿا،

ان شاء الله عزوجل نفس ۽ شيطان جي خلاف اسان جي جنگ جاري رهندی.
ستشين عام کريں دين کا ہم کام کریں
نیک ہو جائیں مسلمان مدینے والے

ڏاڙهي کوڙائڻ حرام آهي

منهنجا آقا اعليٰ حضرت، امام اهلست، مولانا شاه امام احمد رضا خان علیه السلام پنهنجي رسالي ”نَعْمَةُ الصَّحْيِ فِي إِعْفَاءِ اللَّهِ“ ۾ آيات مقدس، احاديث مبارڪ ۽ بزرگان دين ﷺ جي اقوال شريف جي روشنی ۾ ڏاڙهي وڌائڻ واجب ۽ کوڙڻ يا ڪترائي هڪ مٺ کان گهت ڪرڻ حرام ثابت ڪيو آهي. ڏاڙهي رکڻ جي اهميت تي مكتبه المدينه جي رسالي ”ڪارا وڃون“ (19 صفح) جو

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: جنهن مون تي هڪ پيرودرو دپاڪ پڙهيو
الله تعاليٰ ان تي ذه رحمتون موڪليندو آهي۔ (مسلم)

ضرور مطالعو ڪيو. اگر خدانخواسته او هان ڏاڙهي نه رکي آهي
تم لَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ توبه ڪري مدنبي چهري وارا بظجي ويندو.

سڪرات جو دل ڏڪائيندڙ تصور

مئامنا اسلامي پائرو! ڪڏهن تنهائي ۾ ويهي سوچيو تم
هڪ وقت سڪرات جو به اچڻو آهي، روح جسم کان جدا ٿي
رهيو هوندو، موت جا جهتڪن تي جهتڪا اچي رهيا هوندا، ۽
آهي! جهتڪا به اهڙا جو حدیث پاڪ ۾ آهي: ”موت جو جهتڪو
تلوار جي هزار ضربن کان سخت آهي۔“

(ملفوظات اعليٰ حضرت ص 496، حلية الاولياء ج 8 ص 218 حدیث 11934)

هاء! هاء! منهنجو ڇا ٿيندو، مان تم دنيا جي رنگينين ۾ گمر
رهيو آهي، بهتر کان بهترین لڏتن وارين غذائين ۽ دنياوي
نعمتن جو شوقين رهيو آهي، جڏهن تم روایت ۾ آيو آهي:
بيشك موت جي سڪرات جي شدت دنيا جي لڏت جي مطابق
آهي، تم جنهن وڌيڪ لڏتون حاصل ڪيون ان کي نزع جي
تكليف به وڌيڪ ٿيندي. (منهاج العابدين ص 85)

پوءِ اهو وقت به اچي ئي ويندو جو منهنجي نالي جو شور
پيل هوندو تم هن جو انتقال ٿي ويو، جلدی جلدی ڳسال يعني
(غسل ڏيندڙ) کي وئي اچو! هاڻي ڳسال تختو کطي اچي رهيو
هوندو. مرده جسم تي چادر ويتھيل هوندي، متى کان کاڏيءَ

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: مون تي ڪثرت سان درود پاک پڙههو بيشك توهان جومون تي درود پڙههه توهان جي گناههن جي لاءِ مغفرت آهي۔ (جامع صغيري)

تائين منهن ٻڌل هوندو، پيرن جا ٻئي آڳونا ملائي ٻڌا ويا هوندا، عَسَال ئي غسل ڏيندو، ڪفن پارائيندو، پُت نه غسل ڏيندو نه ئي ڪفن پارائيندو ڇو ته جيئن ئي أن هوش سنپاليو مان ان کي اسڪول جو در ڏيڪاريyo. جڏهن وڏو ٿيو ته ڪاليج هر داخلا ڏياري، پوءِ اعلىٰ تعليم جي لاءِ آمريكا موڪليو، دنياوي امتحانن جي تياري جو خوب شوق وذايو پر نه پڙهایو ته دين نه پڙهایو! ميت کي غسل ڇا خاك ڏيندو ان کي ته پاڻ پنهنجي زندھ وجود جي غسل جون سنتون به ناهن معلوم، ها ها پيءِ جي آخری خدمت اها به آهي ته ان جو پت ئي و亨جاري، ڪفن پارائي، جنازي جي نماز پڙهائي ۽ پنهنجي هتن سان ئي دفنائي. ظاهر آهي جيڪڏهن پت غسل ڏيندو ته رقت سان روئي روئي ۽ سنتن جو خيال رکي ڏيندو جڏهن ته ڪاروباري عَسَال ٿي سگهي ٿو جيئن پاڻي وهايي، ڪفن پارائي، پيسا کيسى هر وجهي روانو ٿي وڃي.

ميٽ تي رڙيون ڪرڻ جو عذاب

هائڻ جنازو کنيو ويندو، گهر جون عورتون رڙيون ڪنديون، واويلا ڪنديون، مان انهن کي ايئن ڪرڻ کان ڪڏهن به منع نه ڪيو هو ته ميٽ تي روج راڙو حرام ۽ جهئن هر وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي، حديث پاڪ هر آهي: ”ماتم ڪرڻ واريءَ جيڪڏهن

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: مون تي درود شریف پڙه هو الله تعالى توهان
تى رحمت موکلیندو. (ابن عدي)

مرڻ کان پهريان توبه نه ڪئي ته قِيامِت جي ڏينهن اهڙي طرح
اٿاري ويندي جو ان تي هڪ ڪڙتو ڦطران (يعني هڪ قسم جي
کؤنر) جو هوندو ۽ هڪ ڪڙتو جَرَب (يعني خارش) جو .

(مسلم ص 465 حدیث 934)

جنازِيٰ ڪلهو ڏيڻ جو طریقو

بهر حال جنازو ڪڍي ماڻهو هلي پوندا، پُت شايد صحیح
طریقي سان ڪلهو به نه ڏئي سگھندو ڇو ته مون ان کي
سيڪاريyo ئي نه هو! هن غريب کي ڪھڙي خبر ته سنت جي
مطابق ڪلهو ڪيئن ڏيندا آهن؟ جنازي کي ڪلهو ڏيڻ جو
طریقو به ٻڌي ڇڏيو، دعوت اسلامي جي اشاعتی اداري مکتبة
المدينه جي شابع ٿيل ڪتاب ”بهار شريعت“ جلد 1 صفحى 822
تي آهي: سنت هي آهي ته لاڳيتو چئني پاون کي ڪلهو ڏي ۽
هر پيري ڏهه ڏهه قدم هلي ۽ پوري سنت هي آهي ته پهريان
ساجي پاسي سيرانديءَ کي ڪلهو ڏي پوءِ ساجي پيرانديءَ کي
پوءِ کابي پاسي سيرانديءَ کي پوءِ کابي پيرانديءَ کي ۽ ڏهه ڏهه
قدم هلي ته ڪل چاليه قدم ٿيا.

جنازِيٰ ڪلهو ڏيڻ جا فضائل

حدیثِ پاك ۾ آهي: ”جيڪو جنازي کي چاليه قدم کڻي
هلي ان جا چاليه ڪبيره گناهه متايا ويندا.“ (المبسوط ج 1، جز 2، ص 88)

فرمان مُصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي ڏه پيرا درود پاک پڙھيو
الله تعاليٰ ان تي سو (100) رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

هڪ بي حديث مبارڪه ۾ آهي: ”جيڪو جنازي جي چئني پاؤن
کي ڪلھو ڏئي الله تعاليٰ ان جي حَتَّمِي (يعني يقيني) مغفرت
فرمائي ڇڏيندو.“ (الجوهرة النيرة ج 1 ص 139)

آخر ڪار منهنجا ناز کڻڻ وارا پنهنجي هتن سان مون کي
سوڙهي ۽ اونداهي ڦٻر ۾ لاهي متان مڻ متى جا وجهي اکيلو
ڇڏي هليا ايندا. آه!

يار رسول اللہ! آکر قبر و شن یکجھے

ذات بے شک آپ کي تومنج انوار ہے (مسائل پخش شريف)

صَلَوٰةً عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَوٰةً اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى مُحَمَّدٍ

قبو جي روشنيءَ جو احساس نه رهيو

مثامثا اسلام ڀاڻرو! دنيا ۾ رهڻ جي لاڳ گھڻا وسیع ۽
ڪُشاده بطایا ویندا آهن لیکن افسوس! ڦٻر سنت جي مطابق نه
ٿي ٺاهي وڃي،¹ گھرن جي ڪُشادگيءَ جو ته خيال آهي پر ڦٻر
جي ڪُشادگيءَ جو اسان کي ڪو احساس ناهي، دنيا جي روشن
مُستقبل جو ته هر ڪنهن کي فكر آهي پر ڦٻر جي روشنيءَ
جو ڪنهن کي خيال ناهي، حالانکه ڏٺو وڃي ته ڦٻر به مُستقبل
۾ شامل آهي. گھر ۾ روشنيءَ جو سڀئي اهتمام ڪندا آهن پر

¹ مكتبة المدينة جي شائع ثيل رسالي ”مدني وصيت نامو“ جو ضرور مطالعو فرمابيو ان جي آخر ۾ غسل ميت ۽
ڪفن دفن جا ضروري احکام به درج آهن.

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: توهان جتي به جومون تي درود پاک پڙهو
توهان جود رود مون تائين پهچي ويندو آهي. (طبراني)

ڦٻر جي روشنيءَ جو ڪنهن کي فڪر آهي؟ مال و ڏائڻ جي هر هڪ کي جُستجو آهي پر نيك عملن جي و ڏائڻ جو ڪنهن کي فڪر ناهي! جان جي سلامتي جي لاءَ سڀ فڪر مند آهن پر ايمان جي سلامتيءَ جو شعور تمام گهت ٿي ويو.

ماں سلامت ہر کوئي منگے دين سلامت کوي ہو

شفا خريد نه ٿي ڪري سڪجي

ياد رکو! دولت سان دوا ته ملي سگهي ٿي پر شفا خريد نه ٿي ڪري سگهجي. جيڪڏهن دولت سان شفا ملي سگهي ها ته وڏن و ڏن اميرن جا پت اسپتالن ۾ تڙپي تڙپي هرگز نه مرن ها! دولت مُصيبن ۽ پريشانين جو علاج ناهي. ان ۾ ڪوئي شڪ ناهي ته حلال طريقي سان مال ۽ دولت ڪمائڻ ۽ ان کي جمٽ ڪري رکڻ شرعاً جائز آهي جذهن ته ان جا حقوق واجبه ادا ڪندو رهي. پر دولت جي گھٺائيءَ جو حرص سني ڳالهه ناهي، ان جا منفي اثرات (Side Effects) تمام گهطا آهن. دولت جي گھٺائي عموماً گناهن جي طرف تمام تيزيءَ سان وٺي ويندي آهي ۽ اڄڪلهه ته دولت جي گھٺائي اڪثر مصيبيت جو پيش خيمو بڻجندい آهي. ڏاڙا گھڻي يا گھڻي مالدارن جي ئي بنگلن تي لڳندا آهن. اڪثر مالدارن جا ئي پت اغوا ٿيندا آهن، ڏاڙيل چنيون موڪلي عام طور تي سرمائيدارن کان ئي ڳريون رقمون

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: مون تي ڪثرت سان درود پاک پڙهو بيشك
هي توهان جي لاٽهارت آهي - (ابو بعلة)

طلب ڪندا آهن. اڄڪلهه دولت جي ڪثرت سان سڪون قلب ملڻ
ته نهيو گھڻن جو ويٽر سڪون برٻاد ٿيندو آهي، پوءِ به حيرت
آهي ته ماڻهو دولت جي جستجو ۾ ڀٽڪندا رهن ٿا ۽ حلال حرام
۾ فرق نه ٿا ڪن.

جُسٹِ چو میں کیوں پھریں مال کی مارے مارے
ہم تو سر کار کے ٹکڑوں پہ پلا کرتے ہیں

مالداريون ۽ بيماريون

وڌا وڌا دولتمند ڏٺا آهن جيڪي طرح طرح جي پريشانيں
۾ مبتلا آهن کو اولاد جي لاٽ ٿڙپندو آهي، ڪنهن جي ماءِ
بيمار آهي، ڪنهن جو پيءِ مریض ته کو پاڻ مُوذی مرض ۾
گرفتار آهي، ڪيترايي مالدار اوهان کي ملندا جيڪي ”هارت
اٿيڪ“ ۾ مبتلا آهن، ڪيئي شوگر جي مرض ۾ مبتلا آهن ۽
ويچارا مثي شيء نه ٿا کائي سگهن، قسم قسم جي کادي جون
شيون سامهون موجود پر ارب پتي سڀت صاحب چكي ئي نه ٿا
سگهن. بس ويچارا دولت ۽ جائداد جي خيال سان دل وندرايي
سگهن ٿا، پوءِ به دولت جو نشو عجیب آهي جو لهڻ جو نالو
ئي نه ٿو وئي! يقين چاڻو! حلال ۽ حرام جي پرواهه ڪرڻ
بغير دولت ڪمائيندو رهڻ صرف ۽ صرف نادان انسان جو
سوق آهي، ايترو نه ٿو سوچي ته آخر ايترى دولت ڪيڏانهن

فرمان مُصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي هڪ پير و درود پاک پڙهيو
الله تعاليٰ ان تي ڏه رحمتون موڪليندو آهي۔ (مسلم)

ڪندس؟ فُلاطُو فُلاطُو سرمائيدار به ته آخر موت جي منهن چڙهي
وييو! ان جي دولت ان کي ڪهڙي کم آئي؟ الٰتو ٿيو ايئن جو
وارشن ۾ ملڪيت جي تقسيم ۾ لڳايون شروع ٿي ويون،
دشمنيون ٿي ويون، ڪورتن ۾ پهچي ويا ۽ اخبارن ۾ چچجي
ويو ۽ خاندانني شرافتن جا انداز چڙو چڙ ٿي ويا.

دولتِ دنيا کے پچھے ٿونه جا

آخريت مين مال کا ہے کام کيا!

مالِ دنيا دو جهاں میں ہے و بال

کام آئے گا نہ پیشِ ذوالجلال

قَبْر جا سُوال ۽ جواب

مناهضا اسلامي پائرو! کڏهن کڏهن هن طرح سوچيو! ته
منهنجو لاشو منڻ متيء هيٺ قبر ۾ دفن ڪري مت ماڻ هليا
ويinda. هي وٺنڊڙ باغ، سر سبز فصل، نئين مادل جون چمڪنڊڙ
گاڏيون، عاليشان بنگلا وغيره ڪجهه به کم نه ايندو. به خوفناڪ
شكلن وارا فِرِشتا مُنڪر ئِكِير قَبْر جون ديوارون چيريندي
تشريف وئي ايندا، وڏا وڏا ڪارا وار متئي کان پيرن تائين
لڙڪي رهيا هوندا. اکيون باهه وسائي رهيوون هونديون. هاڻي
امتحان شروع ٿيندو، پيار سان نه پر اهي جهڻڪ ڏئي اٿاريندا ۽
انتهائي سخت لهجي ۾ سوال فرمائيندا. (1) مَنْ زَبَّاب؟ يعني تنهنجو

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي هڪ پيرودرو دپاڪ پڙهيو
الله تعاليٰ ان تي ڏه رحمتون موڪليندو آهي۔ (مسلم)

رب ڪير آهي؟ (2) **ما دينك؟** يعني منهنجو دين ڪهڙو آهي؟ (3) پوءِ
هڪ سهڻي صورت ڏيڪاري ويندي جنهن تي فدا ٿيڻ جي
لاءِ هر عاشق تڙپندو آهي اها دلربا صورت ڏيڪاري پچيو ويندو.
ما گئنت تقول في هذا الرجل؟ يعني هن جي باري ۾ تون ڇا چوندو هئين?
اي نمازيو! اي والدين جا فرمانبردارو! اي رشتيدارن سان
حسن سلوک ڪرڻ وارؤ! اي صرف حلال روزي ڪمائڻ وارؤ!
اي هڪ مُث ڏاڙهي سجائڻ وارؤ! اي مٿي تي سنت جي مطابق
زلفون رکڻ وارؤ! اي پنهنجي مٿي تي عمامي شريف جو تاج
سجائڻ وارؤ! اي سنت جي تربیت جي لاءِ مَدْنِي قافلن ۾ سفر
ڪرڻ وارؤ! اي روزانه فڪرِ مدینه جي ذريعي مَدْنِي انعامات جو
رسالو پري جمع ڪرائڻ وارؤ! إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ تو هان ضرور ڪامياب
ٿيندؤ. خدا عَزَّ وَجَلَّ ۽ مصطفىٰ ﷺ جي ڪرم سان او هان
جا جواب هي هوندا رَبِّيَ اللَّهُ يعني: منهنجو رب الله عَزَّ وَجَلَّ آهي.
دينی الإسلام يعني: منهنجو دين اسلام آهي. دلربا صورت جي طرف
اشارو ڪري چوندؤ، **هُوَ رَسُولُ اللَّهِ** هي ته منهنجا منا آقا محمد
رسول الله ﷺ آهن ۽ جهومي جهومي چئي رهيا
هوندؤ.

سرکار کي آمد مر جا ﷺ

ولدار کي آمد مر جا ﷺ

فرمان مُصطفیٰ ﷺ: مون تي ڪثرت سان درود پاک پڙه هو بيشك
توهان جو مون تي درود پڙه هن توهان جي گناهن جي لاءِ مغفترت آهي۔ (جامع صغير)

قبَر میں سر کار آئیں تو میں قدموں میں گروں
گرفرشتے بھی اٹھائیں تو میں ان سے یوں کہوں

إِنَّكَ لَمْ تَرَ نَازَ سَمَاءً مِّنْ أَعْلَمَ
فَرِشْتَةً! كَيْوَنْ أُطْهُوْنَ
مَرَكَ لَبَنْجَا ہوں یہاں اس دُلْبَاكَ وَاسْطَ

ای صلاة وسلام تي جھومڻ وارؤ! مُحَمَّد ﷺ
جو اسم مبارڪ بڌي آگُونا چمڻ وارؤ! جڏهن سرڪار مدینه
صلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جلوو ڏيڪاري واپس تشريف ٿيڻ لڳدا ته بيقرار
ٿي زبان تي خُود بخود جاري ٿي ويندو.

دل بھجي پياسانظر بھجي ہے پياسي کيا ہے اىسی بھجي جانے کي جلدی
ھم نے جي بھر کے دیکھا نہیں ہے ھھبر و ھھبر و ذرا جان عالم!

مئا مئا اسلامي پئاؤ! آخری سوال جو جواب ڏيڻ
کانپوء جهئم جي دري ڪلندي ۽ فوراً بند ٿي ويندو جنت جي
دري ڪلندي ۽ چيو ويندو، جيڪڏهن تون درست جواب نه ڏين ها
ته تنہنجي لاءِ اها دوزخ جي دري هئي. هي بڌي ان کي تamar گھٺي
خوشي ٿيندي، هاطي جنتي ڪفن هوندو، جنتي بسترو هوندو،
قبَر نظر جي حد تائين وسيع ٿيندي ۽ مزا ئي مزا هوندا.

قبَر میں لہرائیں گے تاحرث پچشے نور کے
جلوہ فرمahoگي جب طاعت رسول اللہ کي (حدائق بخشش)

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: مون تي درود شريف پڙهو الله تعاليٰ توهان
تي رحمت موڪليندو - (ابن عدي)

قبو جي جوابن ه ناڪامي جا سبب

خدانخواسته جيڪڏهن نمازوں ضایع ڪندا رهیاسین، ڪوڙ
ڳالهائيندا رهیاسین، غيبت ڪندا رهیاسین، حرام روزي ڪمائيند
رهیاسین، فلمون دراما ڏسندما ڏيڪاريندا ۽ گانا باجا ٻڌندما
ٻڌرائيندما رهیاسین، مسلمانن جي دل ڏڪائيندما رهیاسین، جيڪڏهن
رب ﷺ ناراڻض ٿي ويو ۽ سندس محبوب ﷺ رُسي
ويا، جيڪڏهن گناهن جي نحوست جي سبب معاذ الله ﷺ ايمان
برٻاد ٿي ويو ته پوءِ هر سُوال تي وات مان اهو ئي نڪرندو.
هئيهات هئيهات لَا أَدِري (هاءِ افسوس! هاءِ افسوس!) مون کي ته ڪجهه ناهي
معلوم) هاءِ! هاءِ! جڏهن کان اک کلي T.V. تي نظر هئي، جڏهن
کان ڪن ٻڌو ته فلمي گانا ئي ٻڌا، مون کي چا خبر خدا ﷺ چا
آهي؟ مون کي چا معلوم دين چا آهي؟ مان ته دنيا ۾ پنهنجي
آمد جو مقصد صرف ان کي سمجھندو هوس جو بس جيئن به
ٿئي مال ڪمائيان ۽ گهر واري ۽ ٻار ٻچن جو پيت پاليان.
جيڪڏهن ڪنهن مون کي منهنجي آخرت جي ڀلائي جي خاطر
ستڻن ڀري اجتماع ۾ شركت يا مَدَنِي قافيلٰ ۾ سفر جي دعوت
ڏنني به ته اهو چئي تاري چڏيندو هُوس ته سجو ڏينهن ڪم
كري ٿكجي پوندو آهييان، وقت ئي نه ٿو ملي. اسلامي ڀاڙو!
جيئري ته هي جواب هلندو رهندو، ڪاروبار چمڪندو رهندو، ۽
ٻئنڪ بئلنڪ وڌندو رهندو ليڪن ياد رکو!

فرمان مُصطفَى ﷺ: جنهن مون تي ڏه پيرا درود پاک پڙھيو
الله تعاليٰ ان تي سو (100) رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

سڀڻجي کو فکر تھي اڪ اڪ کے دس دس ڪچي
موت آ پچھي که مسٹر! جان والئس ڪچي

بهرحال جنهن جو ايمان برباد ٿي چڪو هو ان كان آخری
سوال ڪرڻ کان پوءِ جنت جي دري ڪلندي ۽ فوراً بند ٿي ويندي
پوءِ جهنم جي دري ڪلندي ۽ چيو ويندو جيڪڏهن تون درست
جواب ڏين ها ته تنہنجي لاءِ اها جنت جي دري هئي. هي ٻڌي ان
کي تamar گهڻي حسرت شيندي، جهنم جي طرف دروازي کان ان
کي گرمي ۽ شعلا پهچندا، ان کي باهه جو لباس پارايو ويندو،
ان جي لاءِ باهه جو بسترو وچايو ويندو، ان کي عذاب ڏيڻ جي
لاءِ به فِرشتا مقرر هوندا، جيڪي اندما ۽ پوڙا هوندا، انهن وت
لوهه جو گرز (هٿوڙو) هوندو جو جيڪڏهن جبل تي هنيو وجي
ته خاك ٿي وڃي، ان هٿوڙي سان ان کي ماريenda رهندما. ۽ پڻ
نانگ ۽ وچون ان کي عذاب پهچائيندا رهندما ۽ عمل پنهنجي
مناسب شڪل اختيار ڪري ڪتا يا بگهڙ ۽ بيون شڪليون ان
کي ايداء پهچائيندا رهندما. (بهار شريعت ج 1 ص 110-111)

آج مجھر کا بھي ڏنک آه! سهاجاتا نهیں
ٿبر میں بچھو کے ڏنک کیسے سہے گا جھائی؟

منا منا اسلامي یائرو! دنيا جي دولت کي پنهنجو سڀ
کجهه سمجھي ويھڻ عقلمندي ناهي، هي ياد الهي کان غفلت

فرمانِ مُصطفیٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاک پڙهو
توهان جو درود مون تائين پهچي ويندو آهي. (طبراني)

جو سبب نه بطجي ڪپي الله عَزَّوجَلَ ايمان وارن کي تَبَيِّهَه کندي
سيپاري 28 سورۃ المناافقون جي آيت نمبر 9 ۾ ارشاد فرمائي ٿو.

ترجمو ڪنز الایمان: اي ايمان وارو!
توهان کي غافل نڪري توهان جو مال نه
توهان جي اولاد ڪا بي شيء الله عَزَّوجَلَ
جي ذڪر کان غافل نڪري.

يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ
وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

هي نه چئجو ته ڪوئي سمجھائڻ وارو نه مليو
منا منا اسلامي پيارو! حلال رُزق جي طلب ۾ هرگز
اهڙي مصروفيت نه رکو جيڪا نمازن کان غافل ڪري ڇڏي،
جيڪڏهن خداخواسته حرام روزي ۽ وياج واري ڪاروبار جو
سلسلو هجي ته ان کي ڇڏي ڏيو، رشوت جي ڏيتي ليتي ترك
ڪري ڇڏيو، ياد رکو! مرڻ کان پوءِ هي نه چئجو ته اسان کي
کو سمجھائڻ وارو نه مليو هو. طرح طرح جي گناهن ۾ مست
رهڻ وارن کي دجئ گهرجي! جو جيڪڏهن گناهن جي سبب
ايمان برباد ٿي ويو ته ڇا ٿيندو!... الله عَزَّوجَلَ سڀاري 24 سورۃ الزمر آيت
نمبر 54 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنز الایمان: ۽ پنهنجي رب جي طرف
رجوع ڪريو ۽ ان جي حضور ڪند جهڪايو
هن کان پهريان جو توهان تي عذاب اچي
پوءِ توهان جي مدد نه ٿئي

وَ آتَيْبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَ أَسْلِئُوا لَهُ
مِنْ قَبْلِ آنِ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا
تُنْصَرُوْنَ ﴿٢٤﴾

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: مون تي ڪثرت سان درود پاک پڙهو بيشك
هي توهان جي لاءٰ طهارت آهي - (ابويعلي)

يا الٰي مرائيان سلامت رکھنا

دونوں عالم میں خدا سایر رحمت رکھنا

اسان ننجا ٿيندا ٿا وڃون

منامنَا اسلامِي پائرو! زندگي تي ڪهڙو ڀروسو! توهان جي
صحت لک ڀيرا سٺي هجي پر ڇا توهان نه ٿا ڄاڻو ته اوچتو
زلزلو اچي ويندو آهي يا بسون، ڪاريون ۽ ٿريونون اوئنديون ٿي
وينديون آهن يا اوچتو بر ڏماڪو ٿيندو آهي ۽ لاشن جا دير
لڳي ويندا آهن ۽ جيڪڏهن فضا ۾ جهاز تباه ٿي پوي ته لاشن
کي سڃاڻ به ڏکيو ٿي ويندو آهي، عهدو ۽ منصب ڪجهه به
ڪم ناهي ايندو، ماڻهو هڪ جهتي ۾ مري ويندو آهي، هي
انمول ساهه جلدي جلدي نكري رهيا آهن، جيڪو هڪ ڀورو
نكري ويواپس ناهي ايندو، يقيئاً هر ساهه موت ڏانهن هڪ
قدم آهي، توهان چوندا آهي، حقیقت هي آهي ته اوهان
جو پت وڏو نه ننديو ٿيندو ٿو وڃي، مثلاً ان کي دنيا ۾ 25 سال
رهڻهو هو ته انهن مان 12 سال گهٽ ٿي ويا، چڻ هو اذ زندگي
گذاري چڪو، يقيئاً اسان سڀ آهستي آهستي موت جي وڃا
ٿيندا پيا وڃون. اسان سڀني جي عمر گهٽ جندي پئي وڃي ائين
اسان وذا نه ”ئنيا“ ٿيندا پيا وڃون، گهڙيءَ جي گذرڻ وارو هر
ڪلاڪ اسان جي عمر جي هڪ ڪلاڪ جي گهٽ ٿيڻ جو
اطلاع ڏئي ٿو.

فرمانِ مُصطفٰی ﷺ: جي ڪومون تي درود پاڪ پڙهڻ واري ويٺو
اهو جنت جورستو پلجي ويٺو۔ (طبراني)

غافل تجھے گھریاں یہ دیتا ہے مُناوی
گرڏوں نے گھڑی عمر کی اک اور گھنادی

دنباوي امتحان جي اهميت

مثا مثا اسلامي ڀائيو! ٿئر جي امتحان کان گذرندی قیامت جي امتحان سان واسطو پوٹو آهي. افسوس! اسان وت ان جي ڪا به تياري ناهي. ها! ملازمت جي خاطر اترويو ۾ ڪاميابي حاصل ڪرڻ جي لاء، ۽ پڻ اسڪول يا ڪاليج جي امتحان ۾ پاس ٿيڻ جي لاء نهن چوٽيءَ جو زور لڳايو ويندو آهي. هن چوٽيءَ مطابق ”من جَدَ وَجَدَ“ يعني: ”جهنهن ڪوشش ڪئي انهيءَ حاصل ڪيو“ جي قول مطابق جيڪڏهن صرف دنياوي امتحان جي لاء ڪوشش ڪئي به ته ٿي سگهي ٿو دنيا ۾ عارضي خوشيون نصيوب ٿي وڃن، پر قیامت جي امتحان جو ڇا ٿيندو! ڀقيئاً هڪ ڏينهن مرڻو ۽ ٿئر ۽ قیامت جي امتحان کان گذرڻو! آهي انهن امتحان ۾ نه ڏوكو هلندو، نه ئي رشوت هلندي، ٻيهر موقعو به نه ملندو، هي سڀ چاڻن جي باوجود ماڻهن جي دُنيوي امتحان جي طرف ته توجھه آهي پر قیامت جي امتحان کان سراسر غفلت آهي. دنيا جي امتحان جي لاء ته اچڪلهه شاگرد سچي رات پڙهندما آهن، نند اچي ته نند ٿئائيندڙ (Anti Sleeping) گوريون کائي به جاڳندا ۽ امتحان جي تياري

فرمان مُصطفَى ﷺ: جنهن مون تي هڪ پير و درود پاڪ پڙهيو
الله تعاليٰ ان تي ڏه رحمتون موڪليندو آهي۔ (مسلم)

ڪندا آهن. پر چا ڪڏهن قيامت جي امتحان جي لاءِ به اسان مان ڪنهن ڪڏهن رات جاڳي عبادت ۾ گزاري؟ دنيا جي امتحان ۾ ڪاميابي جي لاءِ پابندی سان روزانو اسڪول ۽ ڪاليج جو رخ ڪندا آهن، ڇا قيامت جي امتحان ۾ به ڪاميابي جي لاءِ صرف هفتيلوار سنتن پري اجتماع ۾ شركت ڪندا آهن؟ دنيا جي امتحان جي تياري جي لاءِ ٿيوٽر (تيوشن ڏيندڙ) جون خدمتون حاصل ڪندا آهن، ڪي اكيدمي يا تيوشن سينتر جوان (Join) ڪندا آهن، ڇا قيامت جي امتحان جي تياري جي لاءِ سنتن پريو مدندي ماحول ۽ عاشقان رسول جي صحبت اختيار ڪئي؟ دُنيوي ترقئي جي لاءِ اعلىٰ تعليم (Higher Education) حاصل ڪرڻ جي لاءِ بین شهن بلڪ ٻين ملڪن تائين جو سفر اختيار ڪندا آهن، ڇا قيامت جي امتحان جي تياري جي لاءِ به ڪڏهن دعوتِ اسلامي جي سُتن جي تربیت جي مَدْنَى قافلي ۾ سفر ڪيو؟ ته اي صرف دنيا جي امتحان جي لاءِ ئي ڪوشش ڪرڻ وارا اسلامي پائرو! قيامت جي امتحان جي به تياري شروع ڪري ڏيو جنهن ۾ ڪامياب ٿيڻ وارو جنت جون هميشه رهڻ واريون نعمتون حاصل ڪندو جڏهن ته ان ۾ ناڪام ٿيڻ وارو جهئڻ جي باهه ۾ ساڙيو ويندو. قيامت جي امتحان جي تياري ۾ آساني جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي هفتيلوار سنتن پري اجتماع ۾ لازمي شركت ڪريو، پنهنجي علاقئي ۾ رات جو مدرسه

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي ڏهه پيرا صبح ۽ ڏهه پيرا شام درود پاک پڙھيوان کي قيامت جي ڏينهن منهنجي شفاعت ملندي . (مجمع انزوائے)

المدينة (براء بالغان) ۾ قرآنِ پاک مفت سکو ۽ هر مهيني عاشقانِ رسول سان گڏ گهت ۾ گهت تن ڏينهن جي مَدْنَى قافلٰي ۾ ستّن پريو سفر ڪريو ۽ روزانو فڪرِ مدینه ڪري مَدْنَى انعامات جو رسالو پري ڪري هر مَدْنَى مهيني جي 10 تاريخ جي اندر اندر پنهنجي علاقئي جي ذميدار کي جمع ڪرايو. دعوتِ اسلامي جي مَدْنَى قافلن ۾ سفر ۽ مَدْنَى انعامات جو رسالو پري ڪري هر مهيني جمع ڪرائڻ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ توہان جي لاءِ قيامت جي امتحان ۾ ڪاميابي جو ذريعو بُطجندو.

لوڻئر ڄمٿين قالے میں چلو پاڌگے بر ڪتیں قالے میں چلو
ہوں گی حل مشکلین قالے میں چلو دور ہوں آفتیں قالے میں چلو

منا منا اسلامي پائرو! بيان جي آخر ۾ ستّ جي فضيلت ۽ ڪجهه ستّون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو. تاجدار رسالت شہنشاہ نبوت مصطفیٰ جان رحمت شمع بزم هدایت ﷺ جو فرمانِ جنت نشان آهي: ”جنهن منهنجي ستّ سان مَحَبَّت ڪئي ان مون سان مَحَبَّت ڪئي. ۽ جنهن مون سان مَحَبَّت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ ھوندو“. (ابن عساکر، ج 9، ص 343)

سڀنه تری ستّ کامدینه بنے آقا

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپناندا

صلوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جنهن کتاب ۾ مون تي درود پاک لکيو تم جيستائين منهن جو نالوان کتاب ۾ لکيل رهندو فرشتان جي لا اسغفار ڪندار هندا۔ (طبراني)

”راهِ مدینے جو مسافر“ جي 15 حرفن جي نسبت سان پاڙيسري جا 15 مدندي ٿل

8 فرمانِ مصطفیٰ ﷺ:

.1. اللہ عَزَّوجَلَ نيك مسلمان جي سبب ان جي پاڙي جي 100 گهرن
کان بلا دور فرمائيندو آهي. پوءِ پاڻ سڳورن ﷺ
جن هي آيت تلاوت فرمائي:

وَلَوْلَا دَفَعَ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ

ترجمو ڪنز الایمان: ۽ جيڪڏهن اللہ ماڻهن ۾ هڪڙن سان
ٻين کي دفع نه ڪري ته ضرور زمين تباھه ٿي وڃي ها.
(پ 2، البقرة: 251) (مجمع الروايد، ج 8، ص 299، حدیث (13533)

.2. اللہ تعاليٰ جي ويجهو بهترین پاڙي وارو اهو آهي جيڪو
پنهنجي پاڙيسرين جو خيرخواه هجي.

(ترمذی ج 3، ص 379، حدیث (1951)

.3. اهو جنت ۾ نه ويندو جنهن جو پاڙيسري هن جي آفتنهن کان
امن ۾ نه هجي. (مسلم ص 43، حدیث (46)

.4. اهو مؤمن ناهي جو پاڻ پيت پيري کائي ۽ ان جو پاڙيسري
ان جي پر ۾ بکيو رهي (شعب الایمان ج 3، ص 225، حدیث (3389) يعني
ڪامل مؤمن ناهي .

فرمانِ مُصطفَى ﷺ: **جيڪو مون تي جمعه جي ڏينهن درود شريف پڙهندو قيامت جي ڏينهن مان ان جي شفاعت ڪندس۔ (ڪنز العمال)**

- .5 جنهن پنهنجي پاڙيسري کي تکلیف ڏني ان مون کي تکلیف ڏني جنهن مون کي تکلیف ڏني ان الله عزوجل کي تکلیف ڏني. (**الرَّغِيبُ وَالثَّرِيبُ** ج 3، ص 241، حدیث 13)
- .6 جبرئيل عليه السلام مون کي پاڙيسرين جي متعلق برابر وصیت ڪندو رهيو، ايستائين جو مون کي گمان ٿيو تم پاڙيسري کي وارث بطائي چڏيندا. (**بخاري** ج 4، ص 104، حدیث 6014)
- .7 جيڪو شخص الله ۽ آخرت جي ڏينهن تي ايمان رکndo آهي، ان کي کپي تم پنهنجي پاڙيسرين سان سٺي سلوڪ سان پيش اچي. (**مسلم** ص 44، حدیث 48)
- .8 40 گهر پاڙيسري آهن. (**مراasil ابي داود**، ص 16) حضرت سيدنا امام زُھري عليه رحمه اللہ القوی فرمائنا تا ان مان چئني طرفن جا چاليه چاليه گهر مراد آهن. (**ايضاً**) ”زُرهة القاري“ ۾ آهي: پاڙيسري ڪير آهي ان کي هر شخص پنهنجي ُعرف ۽ معاملی مان سمجھندو آهي. (**زُرهة القاري** ج 5، ص 568)

حجۃ الاسلام حضرت سیدنا امام محمد بن محمد غزالی عليه رحمه اللہ الوالی فرمائنا تا پاڙيسرين جي حقوق مان هي به آهي ته ان کي سلام ڪرڻ ۾ پهل ڪري ان سان وڌي گفتگو نه ڪري ان جي حالات جي باري ۾ زياده پچا ڳاچا نه

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جنهن و تمنهنجو ذکر ٿئي ۽ اهومون تي درود شريف نه پڙهي ته اهوماڻهن ۾ ڪنجوس ترين شخص آهي۔ (ترغيب و ترهيب)

ڪري، هو بيما ر هجي ته ان جي طبيعت معلوم ڪري، مصيبة جي وقت ان جي غمخواري ڪري ۽ ان جو سات ڏي، خوشي جي موقعي تي ان کي مبارڪ ڏي ۽ ان جي خوشي ۾ شريڪ ٿئي، ان جي غلطين کي معاف ڪري، چت تان ان جي گهر ۾ نه جهانکي، ان جي گهر جو رستو سوڙهو نه ڪري هو، اهو پنهنجي گهر ۾ جيڪو ڪجهه کڻي وڃي پيو ان کي ڏسڻ جي ڪوشش نه ڪري، ان جي عiben تي پردو رکي، جيڪڏهن هو ڪنهن حادثي يا تڪليف جو شكار ٿئي ته فوري طور تي ان جي مدد ڪري، جڏهن هو گهر ۾ موجود نه هجي ته ان جي گهر جي حفاظت ۾ غفلت نه ڪري، ان جي خلاف ڪا ڳالهه نه ٻڌي ۽ ان جي گهر وارن کان نگاهون جهڪائي رکي، ان جي ٻارن سان نرمي سان ڳالهائي، ان کي جنهن ديني يا دُنياوي مُعاملن جو علم نه هجي انهن جي باري ۾ ان جي رهنمائي ڪري.

(احياء العلوم ج 2، ص 267، ملخصاً)

حضرت سَيِّدُنَا عبدُاللهِ بن مسعود رضي الله تعالى عنه جي خدمت ۾ هڪ شخص عرض ڪيو: منهنجو پاڙيسري مون کي اذيت ڏيندو آهي، مون کي گاريون ڏيندو آهي ۽ مون تي سختي ڪندو آهي. فرمائيون: جيڪڏهن ان تنهنجي باري ۾ الله

فرمان مُصطفٰي ﷺ: مون تي ڪثرت سان درود پاک پڙهه ويشه توهان جو مون تي درود پڙهه توهان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي۔ (جامع صغیر)

جي نافرمانی ڪئي آهي ته تون ان جي باري هر الله جي اطاعت ڪر. (ايضاً⁽²⁶⁶⁾)

هڪ بُرگ جي گهر هر تمام گھٹا ڪوئا هئا. ڪنهن عرض ڪيو: حضرت! جيڪڏهن اوهان ٻلي پاليو ته بهتر آهي. فرمایاٿون: مون کي دپ آهي ته ٻلي جو آواز ٻڌي ڪري ڪوئو پاڙيسري جي گهر هر نه هليو وڃي، اهڙي طرح مان ان جي لاءِ أها ڳالهه پسند ڪرڻ وارو ٿيندس جيڪا مان پاڻ پنهنجي لاءِ پسند نه ٿو ڪيان (ايضاً⁽²⁶⁷⁾)

منقول آهي: فقير پاڙيسري قيامت جي ڏينهن مالدار پاڙيسري جو دامن پڪڙي چوندو: اي منهنجا رب! هن کان پُچ، هن مون کي پنهنجي حُسن سُلوك کان چو محروم ڪيو ۽ مون تي پنهنجو دروازو چو بند ڪيو؟ (ايضاً)

هڪ شخص عرض ڪيو، يا رسول الله ﷺ!

ڦلاطي عورت جي لاءِ چيو ويندو آهي ته نماز ۽ روزو ۽ صدقو ڪثرت سان ڪندي آهي پر هي ڳالهه به آهي ته أها پنهنجي پاڙيسرين کي زبان سان تکليف پهچائيندي آهي، فرمایاٿون: أها جهنم هر آهي. انهن عرض ڪيو: يا رسول

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: مون تي درود شريف پتھر هو الله تعالیٰ تو هان
تي رحمت موکليندو۔ (ابن عدي)

الله ﷺ علی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم فُلَاطِی عورت جي لاءِ وڌيڪ چيو
ويندو آهي ته ان جي (نفلی) روزن ۽ صدقی ۽ نماز ۾ ڪمي
آهي، اها پئير (هڪ قسم جو کاڌي) جا ٿکرا صدقو ڪندی
آهي ۽ پنهنجي زبان سان پاڙيسرين کي ايداء ناهي ڏيندي،
فرمایائون: اها جنت ۾ آهي. (مسنڈ امام احمد ج 3، ص 441، حدیث 9681)

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ پاڙيسري ٽِن قسمن جا
آهن: کن جا ٿي حق آهن، کن جا ٻه ۽ کن جو هڪ حق
آهي، جيڪو پاڙيسري مسلمان ۽ رشتيدار هجي، ان جا ٿي
حق آهن: پاڙي جو حق، اسلام جو حق ۽ رشتيداري جو حق،
مسلمان پاڙيسري جا ٻه حق آهن: پاڙي جو حق ۽ اسلام جو
حق ۽ ڪافر پاڙيسري جو صرف هڪ پاڙي جو حق آهي.

(شعبُ الایمان ج 7، ص 83، حدیث 9560)

حضرت سپِّيْدُنا با يزييد بسطامي رحمةُ اللہ تعالیٰ علیہ جو پاڙيسري باه
جو پوچاري هو. يهودي پاڙيسري سفر ۾ وي، ان جا ٻار
ٻچا گهر ۾ رهيا، رات جو يهودي جو ٻار روئندو هي، پاڻ
رحمةُ اللہ تعالیٰ علیہ پچيو: ٻار چو روئندو آهي؟ يهودڻ چيو: گهر
۾ ڏيئو ڪونهي، ٻار اوندھه ۾ دجندو آهي. ان ڏينهن کان
پاڻ روزانو ڏيئي ۾ خوب تيل پري روشن ڪري يهودي

فرمانِ مُصطفیٰ ﷺ: جنهن مون تي ڏه پيرا درود پاک پڙھيو
الله تعاليٰ ان تي سو (100) رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

جي گهر موکلي چڏيندا هئا. جڏهن يهودي و اپس آيو ته ان
جي زال اهو واقعو ٻڌايو. يهودي چيو: جنهن گهر هر با يزيد
جو ڏيئواچي ويyo اونده چو هجي! اهي سڀ مسلمان
تي ويا. (مراء ج، ص 573، تذكرة الاولى، الجزء الاول، ص 142)

هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مكتبه المدينه جا شایع ٿيل به
ڪتاب (1) 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهاير شريعت“ حصو 16
۽ (2) 120 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”سنٽين اور آداب“ هديو
ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙھو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترین ذريعيو
دعوتِ اسلامي جي مَدَنِي قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن
پريو سفر به آهي.

لوڻے رحمتیں قافلے میں چلو سکھنے سنٽیں قافلے میں چلو^۱
ہوں گی حل مشکلیں قافلے میں چلو ختم ہوں شامتیں قافلے میں چلو

صلوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! مَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

الحمد لله رب العالمين والظاهر واللهم على سيد المرسلين اما ندعاك فاعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسورة العنكبوت

سُنَّتِ جُونَ بَهَارُونَ

الحمد لله رب العالمين وسبحانه وتعالى تبليغ قرآن و سنت جي عالمگير غير مسياسي تحريري
دھوٽِ اسلامی جي مهمند ترقی مدنی ماحول ۾ بڪارئ سُنٽون سکيون ۽ سیکاريون و پندیون آهن اوہان کی پنهنجی پنهنجی شهر ۾
دھوٽِ اسلامی جي تیندر هفتیوار سُنٽون ۾ پرسجي رات گزارئ جي مدنی التجا آهي عاشقان رسول جي **حدائقِ قافلن** ۾ سُنٽون جي تربیت جي لاه سفر ۽ سوڑانو **فکرِ صریفنا** جي دس یعنی
حدائقِ انعامات جو رسالوپری سکري ۾ مهیني پنهنجي شهر جي خمیدار کي جمع سکرانش جو معمول پشايو ان شاء الله عزوجل ان جي پرسکت سان پاپند سُنٽ پٹچن، گناهن کان نفترت سکرانش **ایمان گی حفاظت** جو ذهن پتچندو هراسلامي پا ۽ پنهنجو هي مدنی ذهن پشامی ته موں کي پنهنجي ۽ سچي دنیا جي مائهن جي اصلاح جي **کوشش کریشی آهي** لہذا اهمند پنهنجي اصلاح جي کوشش جي لاه **حدائقِ انعامات** تي عمل ۽ سچي دنیا جي مائهن جي اصلاح جي کوشش جي لاه **حدائقِ قافلن** ۾ سفر سکريو آهي ان شاء الله عزوجل

مكتبة المدينة : لي Hasan مديت اندی تازن حيدرآباد 022 - 2620122

مكتبة المدينة : لي Hasan مديت بيراج روڈ سکر 071 - 5619195

مكتبة المدينة : لي Hasan مديت العطار تازن بيربور خاص 023 - 3514672

مكتبة المدينة : جھرا بازار رواب شاه 024 - 4362145

مكتبة المدينة : لي Hasan مديت عطار اباد جيڪپ آباد 072 - 2710635

مكتبة المدينة : لي Hasan مديت مارشكپ روڈ فادو 025 - 4611541

مكتبة المدينة : رائے شاپنگ سینٹر فاروق نگر لاہور 074 - 4054191

مكتبة المدينة : نزد خضر حبات مسجد شوشريف

مكتبة المدينة
جو
 مختلف
شاخون

عالمي مدنی مرکز فیضان مديت محل سوداگران پرائی سبزی مندی
باب المدينة ڪراچي فون نمبر : 021 - 34921389 - 90 - 91